

اگر الگویی خواهی، بفرما

دختران حاضر در کربلا فقط راوی یک حادثه نبودند، آن‌ها بارفتار و انتخاب‌هایشان، الگویی از هویت، شجاعت و آگاهی ساختند. دختران امروز هم می‌توانند از این ویژگی‌ها الهام بگیرند

مثل دختران اهل بیت^(ع)، شخصیت خود را بر پایه آگاهی و ارزش‌های سازنده، نه موج‌های فضای مجازی،

هویت مستقل داشته باش نه هویت تقلیدی

حضرت زینب^(س) و دختران کاروان کربلا نشان دادند که سخت‌ترین روزها هم می‌تواند میدان ایستادگی باشد، نه تسلیم.

در بحران‌ها فرونریز

آن‌ها حقیقت را روایت کردند، دختر امروز هم می‌تواند با قلم، رسانه و رفتار درست، اثرگذار باشد.

صدایت را مسئولانه بلند کن

شجاعت فقط فریاد زدن نیست، گاهی آرامش، متانت و حفظ عزت، بزرگ‌ترین قدرت یک دختر است.

وقار را با جسارت جمع کن

انسجام و همراهی خانواده‌های عاشورایی، پشتوانه‌ای برای تاب‌آوری بود؛ سرمایه‌ای که امروز هم می‌تواند مسیر رشد را هموار کند. دختران عاشورا ثابت کردند که قهرمان بودن، به سن و سال نیست؛ به انتخاب آگاهانه و حفظ عزت در سخت‌ترین لحظه‌های زندگی است.

خانواده را نقطه قوت خود بدان

اگر دختران عاشورا امروز میان ما بودند

- ✦ برای دیده شدن، خودشان را شبیه دیگران نمی‌کردند؛ با هویتشان شناخته می‌شدند.
- ✦ در سخت‌ترین شرایط، امید را از دست نمی‌دادند و از مسئولیت فرار نمی‌کردند.
- ✦ حقیقت را قربانی ترندها و جو زمانه نمی‌کردند.
- ✦ عزت نفس را از تعداد دنبال‌کننده‌ها نمی‌گرفتند، از باورها و ایمان می‌گرفتند.
- ✦ یادمان می‌انداختند که یک دختر می‌تواند هم مهربان باشد، هم شجاع، هم باوقار باشد، هم اثرگذار.

شاید بزرگ‌ترین درس دختران عاشورا برای نسل امروز این باشد که اثرگذاری، از شناخت خود و ایستادن پای حقیقت آغاز می‌شود. شاید مهم‌ترین میراث دختران عاشورا این باشد که حتی در اوج بحران هم می‌توان با وقار، امید و شجاعت، روایتگر حقیقت بود.

دختران حاضر در کاروان امام حسین^(ع)، تنها همراهان یک سفر تاریخی نبودند؛ آن‌ها با آگاهی، صبر، شجاعت و وقار در یکی از سخت‌ترین بزنگاه‌های تاریخ نقش آفرینی کردند.

برای دختران دهه هشتادی، مهم‌ترین پیام آنان این است که هویت مستقل، به معنای رهاشدگی نیست؛ بلکه با آگاهی، خانواده‌وارزش‌های درست شکل می‌گیرد. همان‌گونه که دختران کربلا با شناخت مسیر خود، آگاهانه در کنار امام زمانشان ایستادند. دختر امروز نیز می‌تواند با شناخت، مسئولیت‌پذیری و حفظ عزت نفس، در جامعه اثرگذار باشد.

شام، شجاعت آنان را برجسته کرد. شجاعت یک‌زن، در وقار رفتارشان در برابر دیگران متجلی می‌شود؛ هر چه وقار یک بانو بیشتر باشد، دشمن شکنی او نیز افزون‌تر خواهد بود. این دختران، نه با قند خمیده و با آه و ناله، بلکه با عزت وارد کاخ یزید شدند. جذابیت وقار این دختران، همان شجاعت و جسارتی است که با وجود آن همه رخداد تلخ، از بین نرفته بود.

رشد تحت نظارت

آن دختری که در واقعه عاشورا صدایش شنیده شد، دختر بزرگ امام حسین^(ع) بود. ما این شعر را با مضمونی آشنا می‌شنویم: «شبیعتی ما این شربت مَاءِ عَذْبِ فَاذْ كُرُونِي» یعنی «ای شیعیان من، هرگاه آب گوارایی نوشیدید، مرا یاد کنید». طبق برخی نقل‌ها، سراینده این اشعار، حضرت فاطمه کبری^(س)، دختر بزرگ امام حسین^(ع) است. ایشان این اشعار را زمانی که کنار پیکری سرپدر قرار داشتند، زمزمه کردند. این اشعار به راستی جهانی شده است. چرا که شما نیز در روزهای گرم تابستان، هنگام نوشیدن آب، یاد امام^(ع) را زنده می‌کنید. حال اگر دختران دهه هشتادی ما در پی کسب هویتی مستقل و شنیده شدن صدایشان هستند، باید ویژگی‌های این بانوی بزرگوار را بشناسند. بر اساس منابع تاریخی، ایشان شخصیتی بزرگ و معنوی داشتند؛ منظور ما از معنویت، صرفاً عبادت بر سجاده نیست، بلکه این است که هویت مستقل ایشان تحت کفالت و تربیت امام حسین^(ع) شکل گرفته بود. قرآن کریم هنگامی که حضرت مریم^(س) را در دوران نوجوانی معرفی می‌کند، معنویت آن بانو را برجسته می‌سازد. ایشان به وصیت مادرشان، خارج از فضای خانه رشد کردند، اما این هویت مستقل تحت هدایت پیامبری الهی بالید. هویت مستقل در نگاه قرآنی به معنای آن نیست که هیچ‌کس بر اعمال شما نظارت نداشته باشد، بلکه به گونه‌ای است که «ولی زمان» آن را رصد می‌کند؛ چنان‌که حضرت زکریا^(ع) کفالت حضرت مریم^(س) را بر عهده گرفتند. امروزه در بحث هویت مستقل دختران، باید مدبریت صحیحی داشته باشیم؛ کفالت پدر و مادر به معنای دخالت نیست، بلکه به معنای زمینه‌سازی برای رشد بهتر است. در فرهنگ امروز باید گوشزد کنیم که هویت مستقل به معنای رهاشدگی نیست، بلکه این هویت باید در بستری از نظارت و هدایت رشد یابد.

داشتند. شاید سن آنان به زمان شهادت امام علی^(ع) و امام حسن^(ع) نرسیده باشد، اما به یقین درباره نحوه شهادت آن بزرگواران و وضعیت امام زمان برایشان گفته شده بود و خشونت دشمن‌رانی شناختند. این موضوع در فرهنگ امروز، دشمن‌شناسی نام دارد. هنگامی که کسی دشمن را بشناسد و ابعاد حمله‌ها و تلخ‌کامی‌ها را درک کند، نیروهایی در درون او فعال می‌شود. صبر و تاب‌آوری دختران عاشورا زیانزد است؛ زیرا این دختران صبر، تاب‌آوری و مدیریت بحران را در درون خانواده آموخته بودند.

حضرت زینب^(س) در خانواده‌ای مدبریتی فوق‌العاده برخوردار بودند و جایگاهی ویژه داشتند. شاید در روزه‌ها شنیده باشید که وقتی حضرت زینب^(س) می‌خواستند سوار بر اسب شوند، چندین برادر و برادرزاده رکاب ایشان را می‌گرفتند؛ اما عصر عاشورا دیگر کسی را در کنار خود نداشتند. در پس این عظمت، شخصیتی برجسته و رکنی مهم قرار داشت که مایه آرامش خانواده بود. خانواده بر محور ایشان می‌چرخید و ساختاری تک‌هسته‌ای نداشت، بلکه دارای لایه‌های مختلف بود.

در واقع، خانواده‌ای هم‌بسته و منسجم بودند که در درون آن، با همراهی و همدلی، فضایل اخلاقی همچون صبر و تاب‌آوری شکل می‌گرفت. انسجام و محبتی که در این خانواده وجود داشت، حتی سختی‌های مسیر از زمان حرکت تاروز عاشورا را برای دختران آسان‌تر می‌کرد.

با عزت در کاخ یزید

امام حسین^(ع) در طول مسیر، از زمان ورود به عراق و پس از آن در کربلا، بارها این آیه شریفه را می‌خواندند: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ». حتی در «زیارت عاشورای غیرمعموفه» نیز این جمله مکرراً تکرار شده است. حتی نوع چیدمان خیمه‌گاه که هسته مرکزی آن خیمه اهل بیت^(ع)، لایه دوم خاندان بنی‌هاشم و لایه سوم اصحاب بود افزون بر سخنان حضرت، نشان می‌داد که این کاروان به سوی شهادت حرکت می‌کند. یقیناً دختران کاروان با تیزهوشی خود، متوجه سختی مسیر و آنچه قرار بود اتفاق بیفتد، بودند. علاوه بر این، خطبه‌های حضرت زینب^(س) و امام سجاده^(ع) از کوفه تا انتهای مسیر، گویای همه چیز بود؛ بنابراین انتخاب این دختران، آگاهانه صورت گرفته بود. ورود این دختران به مجلس یزید در

